

Natalia Papaeva, *Yokhor*, 2018 (video still)

Inserts

I Wish This Was A Song

28.03—15.06.2025

Bani Abidi

Tim Ayres

Pavel Büchler

Laurent Fiévet

Becket MWN

Natalia Papaeva

Susan Philipsz

Anri Sala

Tris Vonna–Michell

De tentoonstelling *I Wish This Was A Song* is de eerste in de serie Inserts en maakt deel uit van het Satelliet Programma van Tlön Projects. De Inserts bestaan uit interventies of toevoegingen die alternatieve verhaallijnen creëren binnen bestaande tentoonstellingscontexten. Ze dagen uit om traditionele opvattingen over wat een tentoonstelling is tegen het licht te houden en te onderzoeken hoe kunstwerken zich verhouden tot hun tentoonstellingsomgeving.

I Wish This Was A Song loopt parallel aan de tentoonstelling *Zing!* in het Luther Museum Amsterdam. In de stijlkamers van het museum zijn elf hedendaagse kunstwerken geïnstalleerd die daarmee tijdelijk onderdeel zijn van de historische collectie, alsof verleden en heden zich tegelijkertijd ontvouwen en chronologische tijd niet bestaat.

Liederen en zang zijn, net als beeldende kunst, diep verankerd in cultuur. Ze spelen een belangrijke rol in het vormen van identiteit en in sociale relaties. Muziek en liedteksten kunnen poëzie, liefdesberichten, verklaringen, of betogen zijn. Ze kunnen saamhorigheid creëren, verhalen vertellen, je terugleiden naar het verleden, nostalgie oproepen, emoties los maken of controversie veroorzaken.

Het lijkt tegenstrijdig om iets zo onzichtbaar en vluchtig als zang en liederen tentoon te stellen. Ondanks de beschikbaarheid van opnametechnologie blijven ze ongrijpbaar in tijd en ruimte. Desalniettemin spelen de kunstenaars in deze tentoonstelling met de kwaliteiten en betekenissen ervan en zijn ze onderdeel van hun expressieve strategieën. De tentoonstelling laat diverse manieren zien waarop zang en liederen vertaald kunnen worden naar beeldende kunst. Ze biedt een breed spectrum aan artistieke benaderingen, variërend van zuiver auditieve experimenten tot volledig visuele interpretaties, en alles daartussenin.

Susan Philipsz onderzoekt in haar werk de psychologische en ruimtelijke mogelijkheden van geluid. Ze maakt gebruik van opnames, vooral van haar eigen stem. De Ierse ballade *The Dead (The Lass of Aughrim)* (2000) die via een platenspeler te horen is fungeert als een gedenkteken voor iets dat verloren is gegaan. Philipsz zet dat wat voorbij is, of afwezig, in als een middel om de kijker terug te brengen naar het heden.

Natalia Papaeva put uit herinneringen en ervaringen die voortkomen uit haar Boerjatisch–Mongoolse achtergrond. Uit dit materiaal creëert ze performances en installaties, waarin ze zang, gesproken woord en verhalen combineert. In de video performance *Yokhor* (2018) zingt ze twee zinnen uit een Boerjatisch lied, de enige woorden die ze op dat moment nog kent in haar moedertaal. Boerjatisch is een taal die dreigt te verdwijnen. Met haar project *Minii Ger* (2024) herstelt ze het contact met deze taal en de melodieën uit haar jeugd middels een rituele setting en samenzang.

De complexe relatie tussen persoonlijke, culturele en nationale identiteit speelt eveneens een belangrijke rol in Bani Abidi's video *Anthems* (2000). Met deze video onderzoekt ze de invloed van muziek in de vorming van nationale identiteiten en patriottische gevoelens.

Tris Vonna-Michells *Audio poems: distracted listening* (2015) is gebaseerd op geluidsopnames die de kunstenaar in Japan heeft gemaakt. Op basis van deze opnames creëerde hij een compilatie van audiogedichten en monteerde die tot één geluidscompositie waarin Japanse en Engelse spraakuitingen en ritmes zijn samengebracht. Deze compositie is gesynchroniseerd met een reeks 35 mm dia's die op het scherm van een Telex Caramate projector worden weergegeven.

Net als Vonna-Michell werkt Pavel Büchler vaak met in onbruik geraakte technologie. In het werk *You Don't Love Me* (2007) reproduceert een bandrecorder herhaaldelijk de aankondiging van een nummer door een onbekende zanger. Het gemak van de gesproken woorden en de draaiende tape worden echter verstoord door de aanwezigheid van een gedeeltelijk lege whiskyfles die op zijn kant ligt en de functie van de spoelen vervangt.

De sculptuur *Speeches from the Factory* (2020) van Becket MWN laat drie toespraken horen van bekende artiesten tijdens de MTV Awards-uitreiking. Zij spreken zich kritisch uit over dat systeem. De mix van artistieke stemmen met industriële geluiden op de achtergrond creëren een interessante spanning tussen menselijke expressie en mechanische productie.

Voor zijn video *Water Bucket* (2015) bewerkte Laurent Fiévet een kort fragment uit Walt Disney's geanimeerde klassieker *Sneeuwwitje en de zeven dwergen* uit 1937. Het werk maakt deel uit van de serie *On The Tip of The Tongue*, een reeks micromontages waarin gezongen filmfragmenten zich ontvouwen, maar telkens weer teruggrijpen naar een eerder moment. Ze illustreren het ongrijpbare karakter van herinneringen, maar ook hoezeer herinneringen worden opgeroepen door een melodie.

Van Anri Sala wordt een object getoond dat bestaat uit een piano met drie noten en een partituur waarin alle noten zijn verdwenen die niet door deze piano kunnen worden gespeeld. Het werk met de titel *Was it Mi* (2013) is geïnspireerd op het lied *Question in a World of Blue* dat te horen was in de de film *Twin Peaks: Fire Walk with Me* (1992) van David Lynch.

In de schilderijen van Tim Ayres staan woorden en zinnen centraal. De teksten roepen beelden en geluiden op bij de kijker: herinneringen aan liedjes, fragmenten uit gedichten of half vergeten indrukken. Ayres toont aan hoe taal, poëzie, muziek en beeldende kunst kunnen samensmelten. De titel voor de tentoonstelling *I Wish This Was A Song* is dan ook afkomstig van één van zijn schilderijen.

Inserts

I Wish This Was A Song

28.03—15.06.2025

De tentoonstelling *I Wish This Was A Song* presenteert een verscheidenheid aan kunstwerken geselecteerd uit de *denkbeeldige collectie* van Tlön Projects. Deze *denkbeeldige collectie* wordt gevormd door de samengang van geselecteerde kunstwerken uit verschillende internationale private kunstcollecties, waarbij Tlön Projects zich het doel stelt om kunstwerken — die anders grotendeels afgeschermd zouden zijn geweest voor het publiek — te ontsluiten.

De werken in de tentoonstelling *I Wish This Was A Song* zijn afkomstig uit de volgende collecties: Akzo Nobel Art Foundation (Nederland), Kervahut—Collection Laurent Fiévet (Frankrijk), Family Servais Collection (België), samen met andere collecties die anoniem wensen te blijven.

Curatoren:

Chris Bestebreurtje en Petra Kuipers

Locatie:

Luther Museum Amsterdam
Nieuwe Keizersgracht 570
1018 VG Amsterdam, Nederland

Openingstijden:

Donderdag t/m zondag: 11.00—17.00 uur

Publiek Programma:

28.03.2024
Opening, 17.00—19.00 uur

Voor meer informatie en afbeeldingen: enter@tlonprojects.org

**Abonneer je op onze [nieuwsbrief](#)
Follow us on Facebook and Instagram**